

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Π. Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΡΑ 12 ΜΗΝΩΝ
'Από τῆς 1 'Ιανουαρίου ἕως 1 'Ιουλίου
'Ἐσωτερικοῦ 8ρ. 8.—'Ἐξωτερικοῦ 9ρ. 8.ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ πολίτευμα καὶ οἱ φρούροι του.—Τὸ βιβλίον τοῦ 'Ιωδ καὶ ἡ ἐπιστήμη, ὑπὸ Νικ. Ι, Γαλανοῦ.—Εὐαγγελικὸν Κήρυγμα Παναρέτου Χ. Δουληγέρη Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.—'Η ἐν τῷ Χριστῷ ἰσότης καὶ ἀδελφότης.—'Η ἀντιθρόνικα, ὑπὸ 'Ιερωνύμου Οἰκονόμου.—Τελεσφόρος νομοθεσία περὶ σπογγαλιείας.—Σύλλογος «'Ἀναπλάσεως» τμήμα Πύργου.—'Ἀπόστολος καὶ Ἰωγγέλιον.—Κήρυγμα «'Ἀναπλάσεως».

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΟΥ

Πιστεύομεν ὅτι εἰλικρινῶς εἶνε τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον οἱ πολίτευόμενοι μας δεικνύουσι κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπὲρ τηρήσεως τῶν κειμένων θεσμῶν καὶ τοῦ καθεστώτος πολιτεύματος.

'Ἐν τούτοις ἃς μᾶς ἐπιτρῆκῃ νὰ τοῖς ὑποβάλωμεν αἰτιῶσιν μίαν παρατήρησιν.

'Ιδοὺ δὲ αὕτη νὰ φροντίσωσι νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι καὶ μὲ τοὺς ὑπάρχοντας θεσμοὺς καὶ μὲ τὸ κρατοῦν πολίτευμα εἶνε δυνατόν καὶ νὰ συντηρηθῶμεν καὶ νὰ προκύψωμεν. Καὶ ἡ ἀπόδεξις νὰ γείνη μὲ ὅτι τὸ δυνατόν διειγώτερη λόγῳ, μὲ ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσότερα ἔργα.

Διότι, ἐὰν οἱ θεσμοὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην μεταβολῆς, ἀλλὰ ἀναμφιβόλως τὰ πράγματα ἔχουσι ἀπαραίτητον ἀνάγκην τοιαύτης. Πιράτασις τῆς σημερινῆς καταστάσεως θέλει ὁδηγήσῃ ἀφεύκτως εἰς τὸ ναυάγιον. Καὶ ὅταν ἐν Κράτῳ χάνεται, οἱ θεσμοὶ τοῦ βεβηλώσιν δὲν θὰ σωθῶσιν.

'Ἄλλοτε ἢ ὑπὲρ τῶν θεσμῶν κραυγὴ συνεχίνει περισσότερον· ἐὰν δὲ οἱ πολίτευόμενοι μας ἐξακολουθήσωσι νὰ φωνάζουν μόνον ὑπὲρ τοῦ πολιτεύματος, τίποτε δὲ νὰ μὴ κάμνουν διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Κράτους; θὰ φήσωμεν ἀναγκαιῶς εἰς μίαν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ κοπτόμε οἱ ὑπὲρ τῶν θεσμῶν, ἀτυχέστεροι τοῦ Καραϊσκάκου, θὰ δεχθῶσι εἰς τὰς κεφαλὰς των ὅχι κομψοτέ, οὐδὲ σαπιοδέμονα κἄν—τοῦτο θὰ ἦτο εὐτύχημα—ἀλλὰ λίθους.

Οἱ λαοὶ ἱκανοποιοῦνται ὅχι μὲ τὰ γραπτὰ πολιτεύματα, ἀλλὰ μὲ τοὺς καρποὺς τῆς ἐφαρμογῆς των. 'Ἐπιτεῦθεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Γαλλίας αἱ τόσαι ἀλλαγαὶ πολιτευμάτων. Τὰ σφάλματα τῆς Δημοκρατίας ἐθαπτον καὶ αὐτὸ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, καὶ αἱ ἀποτυχίαι τῆς Ἀυτοκρατορίας παρήκρυον καὶ αὐτὴν ταύτην εἰς τὴν καταστροφὴν. Μὴ καὶ ἐσχάτως ἀκόμη εἰς τὰ αἵτηα τοῦ Παναρέτου καὶ εἰς τὴν ὑποθεσὶν Δραύρου, δὲν ἐκινδύνευσεν ἡ σύγχρονος Γαλλικὴ Δημοκρατία;

Θέλετε λοιπὸν νὰ φρουρῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τοὺς θεσμοὺς του; Πείσατέ τον ὅτι ἐκ τῶν θεσμῶν τούτων εἶνε δυνατόν νὰ προέλθῃ σωτηρία. Πείσατέ τον, μὲ τὰ πράγματα ὅμως, ὅτι τὸ κρατοῦν πολίτευμα δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ θητικὴν πρόοδον, ὅτι ἐξαιρετὰ δύναται καὶ ὑπ' αὐτὸ νὰ λειτουργήσῃ καλὴ διοίκησις, δικαιοσύνη, ἐκπαίδευσις, καὶ νὰ ἀμείψῃ ἡ ἠθικοθρησκευτικὴ ζωὴ, καὶ νὰ προέλθῃ οἰκονομικὴ εὐημερία, καὶ τότε θέλετε ἴδωι ὅτι ἡ κοινὴ στοργὴ πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας θεσμοὺς θὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε οὐδὲ κατὰ διάνοιαν ἀπόπειρα ἐναντίον των θὰ εἶνε δυνατὴ.

Λέγετε ὅτι ἐνδιαφέρεσθε ὑπὲρ τῶν θεσμῶν, καὶ σὰς πιστεύομεν. 'Ἀλλὰ τίνων θεσμῶν; Τῶν θεσμῶν τῶν γεγραμμένων, ἢ τῶν θεσμῶν τῶν ἐνεργουμένων; 'Ερῶσιν οἱ θεσμοὶ ἐσχιζονται στὰ πράγματα, μὴ ἀκριβέστερα ὅτι ἔργῳ ἢ γρήγορα θὰ σχισθῶσι καὶ εἰς τὰ χαρτιά. 'Ἐὰν λοιπὸν ἀγαπάτε τοὺς γραπτὰς θεσμοὺς, δείξατε ἀληθῶς τὴν ἀγάπην σας. Πῶς; Καθιστάνετε αὐτοὺς, ὅταν ἐκ περιτροπῆς ἐρχήσθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, πραγματικῶς θεσμοὺς. Διότι ἄλλως ὅχι μόνον δὲν θὰ τοὺς σώσητε, ἀλλὰ θὰ καταστήσητε μῆτε νὰ πιστευθῇ ὅτι φροντίζετε δι' αὐτοὺς.

Τί θὰ ἐκάνετε, πικρακλῶ, ἂν ἐβλέπατε τίνα νὰ κηρύττῃ ὑπὲρ τῆς θρησκείας μας, ἐνῷ συγχρόνως ποδοπεταῖ τὸ Βύαγγέλιον καὶ κλέπται τὸν πλῆσιόν του καὶ διαρπάζει αὐτόν;

Δὲ! βεβιωθῇτε καὶ σεις, ὅς τὸ λέγομεν δὲ μετ' ἄρκους θλίψεως, ὅτι δὲν διεγείρουσι καλῆτέραν ἐκτίμησιν ὅσοι φωνάζουσιν ὑπὲρ τῶν κρατούντων θεσμῶν μὲ τὰ λόγια, ἐν ᾧ ἐργάζονται νὰ τοὺς καταπατοῦν εἰς τὰ πράγματα.

Τὰ λόγια πηγαίνουν στὸν ἀέρα· τὰ πόδια κτυποῦν στὸ

κορμί. Καί ἔταν τὰ λακνύματα κατέστησάν τινα πτώμα, οἱ θρήνοι—εἰλικρινεῖς ἢ ὑποκριτικοί—δὲν ἠμπούρεσαν νὰ τὸν ἀναστήσουν ποτέ.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΙΩΒ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἐν ἐκ τῶν λαμπροτέρων βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶνε καὶ τὸ βιβλίον τοῦ Ιωβ. Ὁ μέγας οὗτος θνητός, τοῦ ὁποῦ οὐ βίος ὑπῆρξε μοναδικὸν παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Κύριον, δὲν ἀπηθάλυνε μόνον τὴν μνήμην τοῦ διὰ τῆς ἱπαραμύλλου αὐτοῦ καρτερίας ἐν καιρῷ τῶν δυστυχῶν, ἀλλ' ἐδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς συγγραφὴν ἐνός ἀριστοτεχνήματος λόγιον ἀδρότητος ἐννοίων καὶ ποιητικοῦ κάλλους. Ἡ φιλοσοφία, ἥτις ἐγκλείεται εἰς τὰς ὀλίγας αὐτοῦ στίλβας, ἡ ὀρθὴ ἀντίληψις καὶ ἐκτίμησις τῶν βωτικῶν περιστάσεων, ἡ ψυχολογικὴ ἀνάλυσις τῶν συναισθημάτων τῆς ἀθυμίας ἐπὶ τῷ πάθει, καὶ τῆς παρηγορίας ἐν τῇ πεποθήσει, οἱ εὐαρεστέε τὸν Κύριον ὁ μὴ πολυπραγμονῶν περὶ τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ, σπανίως ἀπαντῶν τόσον μετὰ καὶ πεπυκνωμένα ἐν τόσον στενῷ τόπῳ. Ἀλλὰ καὶ καθαρώς ἐπιστημονικαὶ ἀλήθειαι ἐκφέρονται ἐν αὐτῷ συμφωνήταται μὲ τὰς κρατούσας νῦν θεωρίας, ἵκανα νὰ φημώσωσι τὰ στόματα τῶν ἀπεῳων, οἵτινες ἐκ τῆς βραχυλογικῆς ἐκτιθεμένης κοσμογονίας ἐν τῇ γενέσει τοῦ Μωϋσέως, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὀλίγον ἀσφαῶς, διότι ὁ μέγας νομοθέτης δὲν προετίθετο νὰ διδάξῃ ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, ἐζήτησαν νὰ παραστήσωσιν ὁλόκληρον τὴν Παλαιὰν διαθήκην ὅχι θεόπνευστον, ἀλλ' ἐργον τελείως ἀνθρώπινον, ὅπως ἀνάλογον πρὸς τὰ θρησκευτικὰ βιβλία τῶν ἄλλων λαῶν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀμφισβητούμενων σημείων εἶνε καὶ τὰ ἐξῆς δύο. Ἡ Γένεσις ἀναφέρει ὅτι ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν . . . καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων (Γεν. 1. 1-2)· καὶ ὅτι μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς γῆς, ἀφου ἐπῆλθεν ἡδὴ μεγάλη ἐπ' αὐτῆς μεταβολή, καὶ ἐγένετο στερέωμα, καὶ διεχωρίσθη ἡ γῆ ἀπὸ τῶν ὑδάτων καὶ ἐβλάστησεν ἡ γῆ, τὴν τετάρτην ἡμέραν ἐγένοντο οἱ φωτιστῆρες τοῦ στερεώματος, ἥλιος, σελήνη καὶ ἀστέρες. (αὐτ. 14. 16). Κατὰ ταῦτα λοιπὸν λέγουσιν οἱ τινες, ἢ ὑπερξίς τῶν ὑδάτων κατακαλυπτόντων τὴν γῆν χρονολογεῖται εὐθὺς ἀπὸ τῆς δημιουργίας αὐτῆς, ἢ δὲ γῆ θεωρεῖται ὡς προγενεστέρᾳ πάντων τῶν ἀστέρων κόσμων. Ἀλλὰ κατὰ τὴν κρατούσαν σήμερον Λαμπλάσειον θεωρίαν τὰ ὑδάτα ἐσχηματίσθησαν μετὰ πάροδον μακροτάτης σειρᾶς ἐτῶν, μετὰ τὸ στάδιον τὸ ἀερῶδες, μετὰ τὸ στάδιον τὸ πυρῶδες τῆς σφαίρας μας, ὅτε ἀπεψύχθη ὁ φλοιὸς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄτμοι συναπυκνώθησαν καὶ τεράστιοι κρουνοὶ ἢ οἰχθησαν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ κατακλύσαντες τὰς κοιλάδας τοῦ ἄρτιπαγούς φλοιοῦ. Οὐδὲ κατέκλυζον τὰ ὑδάτα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀποσυρθέντα κατόπισιν, ἀλλ' ὅτε ἐσχηματίζοντο, ἐλάμβανον ἐξαπλωτικὰς διαστάσεις, ἰσορροπήσαντα ἐντὸς τῶν

λεκανῶν καὶ περιορισθέντα ὑπὸ τῶν ὑψώματων τῆς λιθοσφίρας. Ἐπίσης ἡ γῆ δὲν εἶνε ὁ πρῶτος δημιουργηθεὶς κόσμος. Τεράστια συσσωματώματα ὕλης συνεπάγησαν κατ' ἀρχὰς διὰ βραδυτάτης συστολῆς τῶν ὕλικῶν μορίων ἴσων ἡραιωμένων πρότερον, διὰ τῆς ἀναισθητοῦς περιστροφικῆς κινήσεως καὶ κεντρώφους δυνάμεως δακτύλιοι ἀπεσπῶντο, ἀστέρες μετὰ ἀστέρας ἐσχηματίζοντο, ἥλιοι μετὰ ἥλιους, τέκνον δὲ τοῦ ἡμετέρου ἡλίου εἶνε ἡ γῆ καὶ ταύτης ἡ Σελήνη. Οὐδὲ εἶνε τοῦλάχιστον ἡ γῆ πρωτοκοκος, ἰλλὰ πρὸ αὐτῆς τέσσαρες μεγάλοι πλανῆται μὲ δορυφόρους πολὺ μεγαλύτερους αὐτῆς, σωρεία τηλεσκοπικῶν πλανητῶν, καὶ ὁ διάσημος ἀστὴρ τοῦ ὁποῦ τοῦ αἵματός ἐκ χρώμα ἐγενεῖν αἰτία νὰ ὀνομασθῇ Ἄρης.

Ποῦ λοιπὸν ἡ συμφωνία τῆς Γραφῆς πρὸς τὴν Ἐπιστήμην;

Μάτην ἀπήντησαν πολλοὶ οἱ Μωϋσῆς, μὴ ἔχον σκοπὸν νὰ διδάξῃ ἐπιστημονικὴν κοσμογονίαν, ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς ἱκανῶς προλεχωρηκυίας ἐποχῆς, ἀρετηρίας ὅμως διὰ τὰς λοιπὰς, ὅτι ἡ γλῶττα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πλήρης μεταφορῶν καὶ συνεκδοχῶν, δὲν πρέπει νὰ νοηταὶ κατὰ γράμμα, καὶ ὅτι δὲν ἐκάλυπτον ὁλόκληρον τὴν γῆν τὰ ὑδάτα ἐν ὑγρῷ καταστάσει, χωρισθέντα κατόπισιν, ἀλλ' οἱ ἄτμοι τῶν ὑδάτων συμπυκνωθέντες ἐπειτα καὶ ἰσορροπήσαντες εἰς τὰς κοιλάδας, ὅτι ὑπῆρχε μὲν ἥλιος καὶ Σελήνη καὶ ἀστέρες, ἀλλὰ διὰ τὴν γῆν ἦτο ὡς ἂν μὴ ὑπάρχον, διότι εἴτε τὸ φῶς αὐτῶν ἤδυνάτο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς καταλυπομένης ὑπὸ πυκνῶν καὶ ἀδιαπεράστων νεφῶν, εἴτε ἡ θερμότης αὐτῶν (ἡ ἡλιακὴ), διότι ἡ γῆ γενεῆς θερμότης ἦτο μεγάλη, μάλιστα σχηματισθέντος ἐλαφροῦ ἐκτετατοῦ οὐοῦ ἀντίθετοι ἐπέμενον πεισμώνως εἰς τὰς λέξεις ἐξάγοντες ἀνληθῆ συμπεράσματα, πλανώμενοι καὶ πλανῶντες.

Ἀλλὰ τὸ βιβλίον τοῦ Ἰωβ σαφηνίζει τὰ δύο ταῦτα ζητήματα καὶ τὰ διευκαίνει. Ὁμιλῶν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ ἀνέμοστροβίλου, λέγει:

Τίς συνέκλεισε

τὴν θάλασσαν μὲ θύρας,

ὅτε ἐξορμῶσα

ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας;

Ὅτε περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλην,

καὶ μὲ ὀμίχλην ἐσπαργάνασα αὐτὴν,

καὶ περιώρισα αὐτὴν διὰ προστάγματός μου,

καὶ ἔβαλον μοχλοῦ καὶ πύλας,

καὶ εἶπα, ἕως αὐτοῦ θέλει ἐρχεσθαι,

καὶ δὲν θέλει ὑπερβῆ.

καὶ ἐδῶ θέλει συντρίβεσθαι

ἡ ὑπερφυανία τῶν κυμάτων σου (Ἰωβ λη. 8, 11).

Θαυμασία ἐπιστημονικὴ περιγραφή· ἡ θάλασσα δὲν κατεκάλυπτεν ὁλόκληρον τὴν γῆν, ἀποσυρθεῖσα κατόπισιν, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἐξώρμα ἐκ μήτρας τῶν ἀποψυχθέντων ὑδάτων (ἡμῶν ὑδάτος) τὰ ὅποια ἀναφέρει ὁ Μωϋσῆς, συνεκλείσθη διὰ τῶν θυρῶν τῶν ὑψώματων τῆς γῆς. Κατὰ τὸν Μωϋσῆν τὰ ὑδάτα πεπληθυσμένα καὶ ἐξηπλωμένα κατακαλύπτοντα τὴν γῆν, ἤρξαντο συναρρόχοντα καὶ περιοριζόμενα πρὸς ἐμφά-

νοιον τῆς ξηρᾶς. Κατὰ τὸ βιβλίον τοῦ Ἰωβ ἡ θάλασσα ἤρξατο λαμβάνουσα ἀπειλητικὰς διαστάσεις, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας, πληθυνομένη καὶ ὑπερεκλείσθη, ἀλλ' εἴς τὰς πρόσκοιμα τὰς θύρας (τὰ ὑψώματα), δι' ὧν συνέκλεισεν αὐτὴν ὁ Θεός. Ἀμφότεροι ἔχουσι δικαίον· διότι ἔλλο ὕδατα καὶ ἄλλα θάλασσα.

Καὶ δὲν εἶνε τοῦτο μόνον· ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς δὲ εἶχεν ἀπαλλαγῇ ἀκόμη ἐκ τῆς πολλῆς θερμότητος. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης ἡ ἐξάτμισις ἐγένετο πλουσία καὶ ταχυτάτη, κατ' ἀκολουθίαν ὀμίχλη τὴν κατακλύπτει καὶ νεφέλη τὴν περιεζώνονεν, ἀνάλογος εἴως πρὸς τὰς νεφελώδεις ζώνας, τὰς ὁποίας βλέπομεν σήμερον διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἰς τοῦ πλανήτου Διός, αἵτινες ἀποκρύπτουσιν ἡμῖν τὴν θέαν τῆς ἐπιφανείας τοῦ περιέβαλον αὐτὴν μὲ νεφέλιν καὶ μὲ ὀμίχλην ἐσπαργάνασα αὐτὴν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι οἱ ἀστέρες ὑπάρχον πρὸ τῆς γῆς, ἀκούσατε πάλιν τὸν Κύριον λαλοῦντα.

Ποῦ ἦτο, ὅτε ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν;

Ἀπ' ἄγγιλον, ἐὰν ἔχῃς σύσεις.

Τίς ἔθεσε τὰ μέτρα αὐτῆς,

ἔὰν εἰσεύρῃς;

Ἡ τίς ἠπάσσε στάθμην ἐπ' αὐτὴν;

Ἐπὶ τίνας εἶνε ἐστηρικμένα τὰ θεμέλια αὐτῆς;

Ἡ τίς ἔθεσε τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον αὐτῆς;

Ὅτε τὰ ἀστρα τῆς αὐγῆς ἐψάλλον ὁμοῦ

καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ἡλόλαζον (Ἰωβ λη' 4-7);

Ἡκούσατε; τὰ ἀστρα τῆς αὐγῆς ὑπάρχον πρὶν ἢ τεθεῖν ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς γῆς. Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουσι καὶ ἐνταῦθα πολλὰ λεπτομέρεια δυνάμεναι νὰ παρεξηγηθῶν, ὅλον τὰ μέτρα, ἡ στάθμη, τὰ στηρίγματα τῶν θεμελίων, ὁ λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, ἀλλ' ὅλα ταῦτα εἶνε μεταφορὰί εἰς σκοπὸν ἔχουσαι, νὰ δείξωσιν ὅτι ἡ δημιουργία τῆς γῆς δὲν εἶνε ἔργον τύχης καὶ ἀσκόπου συμφορῶν μορίων ὕλης, ἀλλ' ἐγένετο κατὰ σχέδιον ἀρχιτεκτονικὸν καὶ ἐπιμέλειαν θεῶν. Περὶ τῶν μεταφορῶν τούτων μαρτυρεῖ καὶ τὸ ὅτι τὰ ἀστρα ἦσαν τῆς αὐγῆς, ἦτοι φειδῶ καὶ χρωπᾶ ὡς εἶνε σήμερον τὰ πρωῒν ἀστρα, διότι βεβαίως πρὸ τῆς δημιουργίας τῆς γῆς εἴτε αὐγὴ ὑπῆρχεν εἴτε μεσημβρία, οὔτε ἐπέρα· ἐπὶ τῆς τοῦ ὅτι τὰ ἀστρα ἐψάλλον ἡλαλοῦντων τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ, εἰς ᾧ προφανὲς εἶνε ὅτι τὰ ἄψυχα ζωῶν ἐναρθρον ἐν ἀφῆνους.

Οἱ ἐπιπόλαιοι λοιπὸν κριταὶ τῶν θεῶν Γραφῶν, οἱ λομβίνοντες μεμωμένα χωρὶ καὶ ζητούντες διὰ μόνων τῶν λέξεων, ἄνευ γνώσεως τῆς γλώσσης τῶν Γραφῶν καὶ τῶν σχετικῶν περὶ αὐτῶν, νὰ ἐξαγάγωσι τὰ χεῖριστα τῶν συμπερασμάτων ἀμέσως μὲν κατὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐμέσως δὲ καὶ κατὰ τῆς Καινῆς, ὡς μάθωσιν ὅτι πρὸς κέντρα λακνύουσι. Καὶ ἀντὶ μὲ ὑπερβολῆς νὰ καταγίνονται πρὸς ἀναζητήσιν γραφικῶν χωρίων, τὰ ὅποια, διότι δὲν κατανοοῦσι, φαντάζονται ἀντιτιθέμενα πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους, ὡς πρόσέχονται μᾶλλον μὲ πνεῦμα ταπεινότητος, καὶ ἵς ἐκκλῦπται μετὰ πύθου πρὸς τὰς σελίδας ἐκείνας, ἐν οἷς ἀπειταμειβῇ πᾶν τὸ δυνάμεν νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν, δεικνύον

τὴν ἀρχὴν τῶν ὅτων καὶ τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας, πᾶν τὸ δυνάμεν νὰ κρατήσῃ ἐν τῇ καρτῇ τὴν ψυχὴν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θρησκευτικοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ συμπεριθητικοῦ συναισθηματος, νὰ καθαρῇ τὴν βούλησιν, νὰ ὠθήσῃ εἰς εὐγενεῖς καὶ ἡμέμπτους πράξεις, νὰ ἐκπύρῃ τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονίαν.

Νικόλαος Ι. Γαλανός

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗ

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Η ΕΝ Τῷ ΧΡΙΣΤῳ ΙΣΟΥΤΗΣ ΚΑΙ ΑΙΩΛΟΤΗΣ

Ἀγαπῶντο ἀναγνώσται.

Ἡ πνευματικὴ μήτηρ ἡμῶν Ὁρθόδοξος· Ἐκκλησία θεωρεῖ τὰ ἐν ἐκείνῃ εἶται τεταγμένα χρονικὰ διαστήματα τῆς νηστείας ὡς στάδια τῶν κατ' ἐξοχὴν πνευματικῶν γυμνασμάτων ἡμῶν καὶ ἀγώνων.

Ἐπειδὴ εἰς ἕκαστον ἡγῶνα οἱ κόποι καὶ αἱ ἀπαντώμεναι δυσκολίαι χαλκρῶνουν τὴν πρώτην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἀγωνιζομένων, διὰ τοῦτο οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἐν γένει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς νίκης πρέχουσι διαφόρους ἐνισχύσεις εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους· ἐπὶ παραδείγματι ἐν κρισίμοις πολέμοις καὶ μάχαις ἐκ φωνῶναι πατριωτικούς λόγους, παρουσιάζουσιν εὐθικά τινα σύμβολα ὑπεθυμίζοντα προγενεστέρους νίκας καὶ τράπικα, ἐπίσης πολλὰς πέμπουσιν ἐκτάκτως ἐπὶ τόπου τῶν μαχῶν ἔξοχα καὶ ἐγνοημένης γενναϊότητος· πρόσσωπα δυνάμενα διὰ τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ κύρους τῶν λόγων αὐτῶν νὰ ἐνισχύσωσιν ἡθικῶς καὶ νὰ ἐνθουσιάζωσι τοὺς ἀγωνιζομένους.

Κατὰ τὸν εἰρημένον ἀπαραλλάκτως τρόπον καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡμῶν ἐνεργεῖ φυσιτικὰ καὶ σεφώτατα ἡ θεότευκτος ἡμῶν Ἐκκλησία προβάλλουσα ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ σταδίου τῆς νηστείας, κατὰ τὴν ἐρχομένην Γ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, εἰς προσκύνησιν τὸν τίμιον Σταυρόν, τὸ ἱερώτατον αὐτὸ Σύμβολον τῆς τελείας νίκης τῆς πίστεως ἡμῶν κατὰ πάσης ὕλικῆς βίης καὶ κακοτέχνου διαβολῆς τῶν πολυωνύμων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν ἀσεβῶν καὶ αἰρετικῶν.

Τὴν ὅλην ἔνοιαν τῆς ἐορτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, οὕτω λέγεται ἡ Γ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, τὴν περιλαμβάνει ἡ ἀναγνωστικὴ ἀκολουθία, τῆς ὁποίας θυμιαστὴν περίληψιν ἐγκλείει ἐν ἐκτενῶς τότε τὸ τροπάριον τῆς γ' ψῆδς τοῦ Τριφιδίου, «Δέσποτα Χριστέ, λέγει, τὸν Σταυρόν σου νῦν προσκυνύσμενοι τὸν νοπτόν Ἀμαλίκ τροποῦμεθα», κατασπαζόμενοι δηλαδὴ τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἀναπολοῦμεν εἰς τὸν νεῦν μας ἅπαν τὸ Μυστήριον τῆς θείας Ἀποκαλύψεως καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν

Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγένετο ἡ ἐκλογή τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ἐξελέγῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐξελέγησαν δὲ οἱ κ. κ. Ἰωάν. Κελαθᾶς ἱερός, Εὐστ. Καπογανιόπουλος καὶ Ἀνδρέας Βακαλόπουλος δικηγόροι.

Ἡ Συνέλευσις μετὰ τοῦτο διεσάφησεν εὐκρινέστερον ἄρθρα τινὰ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τμήματος, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐερέσκειάν της πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας λοχαγὸν κ. Γ. Μπαλαούραν διὰ τὴν συνδρομὴν, ἣν παρέσχε καὶ παρέχει πρὸς τὴν Ἐφορὴν διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Ἐπίσης δὲ ἡ Συνέλευσις ἐψήφισεν ὁμοθυμῶς πρότασιν τοῦ δικηγόρου κ. Χαρίλαου Ἀθανασιάδου, καὶ ἦν ἐκφράζει ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος τὰς θερμὰς καὶ εὐγνώμονας αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν κ. Ἱερόθεον, ὅστις, καὶ ὡς ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Ἐφορῆς καὶ ὡς ἱεράρχης, μεγάλως συνέτρεψε τὸ ἔργον τοῦ Τμήματος, λύπη δὲ αἰσθάνεται ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῇ ἀπὸ τοιούτου εὐσεβοῦς Ποιμενάρχου χωρισμῷ τῆς Ἡλείας, τῇ γενομένῃ διὰ τοῦ νόμου τῆς νέας διοικητικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

Ἄλλη πράξις τῆς Ἐφορῆς κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἶνε ἡ ἐξῆς. Τὰ μὲν καθήκοντα τοῦ γραμματέως ἀνετέθησαν εἰς τὸν νέον ἔφερον κ. Τάκη Κανδελῶρον δικηγόρον, τὰ δὲ τοῦ ταμίου εἰς τὸν τῶς γραμματέα κ. Πέτρον Πατρόπουλον ἱατρόν.

ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων προσέφερον ὁ ἔμπορος κ. Θεόδωρος Καρανικολός ἀρχὴς ἑκατὸν, ἡ δὲ Ἐφορὴ διὰ πράξεώς της καὶ συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν ἀνεκήρυξεν αὐτὸν εὐεργέτην.

Ἐν Πύργῳ τῇ 1ῃ Μαρτίου 1900.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐφορῆς
Τάκης Κανδελῶρος

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀνταποκριταὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» ὥπως μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰσπράξωσι πάσας τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς τῶν ἐτῶν 1898 καὶ 1899. καὶ γνωρίσωσιν ἡμῖν ἐν τὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Μαΐου τίνες ἀρνοῦνται ἢ δυστροποῦσι νὰ πληρώσωσιν, ὥπως διακάψωμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Παρακαλοῦνται ὡσαύτως οἱ ἀνταποκριταὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» ὥπως ἐπιδιώξωσι δραστηρίως τὴν εἰσπράξιν τῶν συνδρομῶν τρέχοντος ἔτους 1900, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των, ὅτι ὅταν ἡ ἐργασία μας ᾖνε ἐλευθέρη ἀπὸ οικονομικὰ προσκόμματα, τὸ πνευματικὸν αὐτῆς μέρος θὰ καλλιεργῇται μετὰ μείζονος ἐπιμελείας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» οἱ ὀφείλοντες συνδρομὰς τοῦ 1899 ἢ καὶ τοῦ 1898, νὰ πληρώσωσιν αὐτὰς μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς τοὺς οἰκείους ἀνταποκριτάς, ἢ νὰ τὰς στείλωσιν ἀπ' εὐθείας ὅπου ἀνταποκριταὶ δὲν ὑπάρχουσιν. Ὅσοι ἔως τότε δὲν πληρώσωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς των θέλουσι διαγραφῇ.

Παρακαλοῦνται ὡσαύτως οἱ ὀφείλοντες συνδρομὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ μὴ ἀναγκάζωσι τοὺς ἀνταποκριτάς εἰς ἀπογοῦτευσιν δι' ἐπανειλημμένων

ἀναβολῶν, νὰ πληρώσωσι δὲ ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐγκαιρότερον τὴν συνδρομὴν των. Οἱ ἀθροιστοὶ τῶν ματαίων πριμυτίων ὑποστηρίζουσι μὲ τόσῃν προθυμίαν θεάματα καρναβάλων καὶ ἄλλα παρόμοια. Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας λοιπὸν καὶ τοῦ Γένους τελουμένη χριστιανικὴ ἐργασία δὲν δέξεται ἐνθάρρυνσιν δι' ἐπιδείξεως ἐνδιαφέροντος πραγματικοῦ ὑπὲρ αὐτῆς; Ἀποβάλλοντες εἰς τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν φιλογένειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ σπεύσωσιν προθυμότερα εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς των.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΩΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΩΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐκδοθέντος ἤδη τοῦ ὁγδοῦ τεύχους ἐκδοθήσεται ἐντός τοῦ μηνὸς τούτου καὶ τὸ ἑννέον, ἐντός δὲ τοῦ Μαΐου τὸ δέκατον τεῦχος, μὲ τὸ ὁποῖον τελειώνει ὁ πρώτος τόμος. Ὑπερβλήν. τας δὲ ἤδη οἱ μεταφρασταὶ τὰ ἐξ ἄλλων ἐργασιῶν των κωλύματα διὰ προσηκούσης ρυθμίσεως αὐτῶν, θέλουσι προβῇ ἀπὸ τοῦ προσεχούς Μαΐου εἰς ἔξοδον ἑκάστου τεύχους ἀνὰ εἰκοσαήμερον.

Οἱ διστάζοντες νὰ ἐγγραφῶσιν ἐκ φόβου μὴ διακοπῇ τὸ ἔργον, δύνανται νὰ εἶνε βέβηλοι ὅτι οἱ φέβει τῶι τυγχάνουσι μάταιοι. Ἡ εὐσεβεία τοῦ ὁμογενοῦς κοινοῦ ἐφρόντισεν νὰ πορίσῃ εἰς τὸ ἔργον συνδρομητὰς ἱκανοὺς εἰς ἀποπαράτωσιν τῆς ἐκδόσεως, εἰ δὲ μεταφρασταὶ ἔχουσι τὴν ἀπόφασιν ἀντὶ πίστεως θεοῦ νὰ συντελέσωσιν αὐτήν.

Ἐπίσης οἱ νομιζόντες ὅτι, ἂν ἐπιφυλαχθῶσι, θὰ ἀγοράσωσι τὸ ἔργον εὐθηνότερον μετὰ τὴν ἄλγην ἐκδόσιν του. θὰ ἀντιμεθῶν αὐτοηχημένοι. Διότι ἡ ἀρχικὴ τιμὴ οὐ διατηρηθῇ σταθερὰ καὶ ἀμετάβλητος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ 12 Μαρτίου
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Μῆκ. Η'. 34—38 καὶ Θ' 1
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ἑβρ. Κεφ. Δ'. 14—15 καὶ Ε'. 1—6
Κυριακὴ 19 Μαρτίου
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Μῆκ. Θ' 17—31
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ἑβρ. ΣΓ' 13—20.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

ΣΙΣ ΤΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἐν τῇ Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον
7—8 μ. μ.

Σαββάτω 11 Μαρτίου Ἀρχιμ. Π. Χ. Δουληγέρης
Κυριακῇ 12 Μαρτίου Χρῆστος Ἰωαννίδης

Ἐν τῇ ναφ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης

Κυριακῇ 12 Μαρτίου 4—5, ἄρχ. μ. Π. Δουληγέρης.

Ἐν τῇ Ἐπαγγελματικῇ Σχολῇ τῆς «Ἐνώσεως»
τῶν Ἑλλήνων

Πέμπτῃ 16 Μαρτίου 3—4 μ. μ. Ἀρχιμ. Π. Χ. Δουληγέρης

Ἐν τῇ Ζωνναίῳ Ὁρφανοτροφείῳ ἐν Πειραιῇ

Κυριακῇ 12 Μαρτίου Γεώργ. Μικρῆς ὥρ. 3—4

Πέμπτῃ 16 Μαρτίου Ἀρχιμ. Π. Χ. Δουληγέρης 7—8

ΓΡΑΦΕΙΑ „ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐν ὁδῷ Φιλέσσ, ἀριθ. 5, πλησίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τυπογραφεῖον Ἀρ. Ζ. Διαληνδρά